

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/148/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116209149
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116209149.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť, so sídlom Senátorská 18, Warszawa, Poľska republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36819638, zastúpený: Bartošík Šváby s.r.o. so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava p r o t i žalovanému: P. O., O.. X.X.XXXX, V. P., F. XX, o zaplatenie 826,86 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 689,51 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne od 10.5.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 3.5.2016 domáhal zaplatenia sumy 826,86 Eur, zmluvného úroku vo výške 15,90% ročne zo žalovanej sumy od 27.4.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne od 10.5.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o poskytnutí úveru uzavretej prostredníctvom internetového bankovníctva. Žalovaný sa pritom dostal do omeškania so splácaním úveru, preto žalobca od zmluvy odstúpil 28.4.2014, uvedený list bol žalovanému doručený 2.5.2014. Žalobca v žalobe vyslovil názor o nutnosti aplikácie Obchodného zákonníka, aj keď ide o spotrebiteľskú zmluvu, čo však neznamená, že by všetky právne úkony v spotrebiteľských veciach mali byť posudzované podľa Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva je totiž absolútnym obchodom a preto sa má riadiť Obchodným zákonníkom, okrem aplikácie ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého pri odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo strany spotrebiteľa má tento zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny.

2. Vo vyjadrení z 8.7.2016 žalobca zotrval na svojej argumentácii o posúdení odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného zákonníka a doplnil, že vzhľadom na zásadu zákazu retroaktivity nie je možné použiť novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 poslednej vety Občianskeho zákonníka, ktoré je účinné od 1.4.2015 a to vzhľadom na to, že k odstúpeniu od zmluvy došlo skôr.

3. Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte 27.5.2016.

4. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. V zmysle citovaného ustanovenia spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 297 písm. b/ CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

6. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. V tomto prípade žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, to znamená, že platí fikcia o ich nespornosti a nakoľko aj hodnota sporu neprevyšuje 1000 Eur a je splnená aj podmienka jednoduchého právneho posúdenia veci v zmysle § 297 písm. b/ CSP, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

8. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o poskytnutí úveru zo dňa 15.4.2013, obchodnými podmienkami žalobcu, výpisom z úverového účtu, listom o odstúpení od zmluvy zo dňa 28.4.2014 s doručenkou, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

9. Strany uzavreli dňa 15.4.2013 zmluvu o poskytnutí úveru „mPôžička plus“ pod č. B. XXXXXXXXXX/XXXX prostredníctvom internetového bankovníctva žalobcu tým spôsobom, že po prihlásení sa žalovaného, ktorý vyplnil a odoslal žiadosť o poskytnutie úveru cez zabezpečený portál internetového bankovníctva žalobcu, ten súhlasil s parametrami žiadaného úveru a preto následne bola vygenerovaná samotná zmluva. Po vyznačení žalovaným, že s ňou súhlasí, bol žalovanému odoslaný jedinečný a časovo obmedzený autorizačný kód formou sms a to dňa 15.4.2013.

10. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.250 Eur a žalovaný sa ho zaviazal splatiť 24 mesačnými splátkami po 61,14 Eur vždy k 26. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť bola stanovená na 26.4.2015. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba nákladov 18,6% a priemerná hodnota RPMN 15,23%. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 1473,20 Eur. Bod 4.1 obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, ktorá je pohyblivá a v deň uzavretia zmluvy činila 15,90% ročne.

11. Ukončenie zmluvy je upravené v § 7. Podľa bodu 7.4 žalobca môže odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou alebo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom vyplývajúcim z tejto zmluvy, ak dlžník poruší ktorúkoľvek povinnosť uvedenú v článku 5 tejto zmluvy (písm. e/).

12. Povinnosti dlžníka sú vymenované v § 5 zmluvy a medzi nimi pod písm. b/ je povinnosť uhradiť úver spolu s úrokmi a poplatkami v dohodnutých termínoch.

13. Žalovaný úver riadne nesplácal. Poukázal 13 platieb v období od 27.5.2013 do 19.2.2014, celkovo vo výške 560,49 Eur (výpis z úverového účtu z č.l. 10).

14. Listom zo dňa 28.4.2014 žalobca upozornil žalovaného na jeho dlh vo výške 171,39 Eur a vyzval na jeho úhradu do 7 dní od doručenia listu s tým, že ak v danom termíne nedôjde k vyrovnaniu dlhu tento list je zároveň odstúpením od zmluvy o úvere v dôsledku omeškania viac ako dvoch splátok úveru s poukazom na § 506 Obchodného zákonníka a bodu 2.4.3 obchodných podmienok. V liste sa ďalej uvádza, že k zániku zmluvy dôjde dňom nasledujúcim po márnom uplynutí vyššie uvedenej sedemdňovej lehoty na úhradu dlhu. Tento list bol žalovanému doručený 2.5.2014 podľa pripojenej doručenky (č.l. 35).

15. Právny vzťah medzi stranami je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

16. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2. citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 a/ až k/, r/ a y/.

23. Vzhľadom na to, že dôsledok spočívajúci v závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nastáva aj v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 (§ 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona) súd sa najprv zaoberal tým, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami, ale nepodpísaná nimi, spĺňa náležitosti písomnej formy. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z ustanovenia § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

25. V danom prípade zmluva bola uzatvorená elektronicky, sú v nej jasne konkretizovaní obaja jej účastníci ako aj obsah predmetnej zmluvy a preto súd mal za to, že z hľadiska formy išlo o platne uzavretú zmluvu písomnou formou.

26. Súd však dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje vyššie citovanú obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Nezdíela totiž názor žalobcu, že tento údaj je uvedený v zmluve pod termínom ročná úroková sadzba nákladov. Tento termín je zavádzajúci a nesprávny. Nemôže byť stanovená úroková sadzba nákladov, sadzba úroku je niečo iné ako sadzba nákladov. Žalobca z nepochopiteľných dôvodov spojil do jedného termínu dva rozdielne inštitúty a o to viac je to nepochopiteľnejšie, ak v poradí druhej vete po tomto spornom údaji uvádza správny termín týkajúci sa priemernej hodnoty RPMN. Záveru o tom, že v zmluve nie je uvedené RPMN nasvedčuje aj skutočnosť, že ani číselný údaj (18,6%) sa nezhoduje s výškou RPMN, ktorá činí 17,10%.

27. Čo je však nesporné je skutočnosť, že zmluva neobsahuje ani predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN a ktoré popri údají o výške RPMN tvoria povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo je v súlade aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorej účelom je harmonizácia náležitostí zmluvy o úvere, kde údaj o RPMN vrátane všetkých predpokladov použitých pre jeho výpočet je uvedený v čl. 10 ods. 2.

28. Neuvedenie spomínaných náležitostí zmluvy vyvoláva dôsledok upravený v § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., teda že úver je bezúročný a bez poplatkov. Už len z toho dôvodu súd vyhovel žalobe len čiastočne. Žalovaný totiž mal vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 1250 Eur a keďže doposiaľ zaplatil 560,49 Eur, jeho dlh predstavuje 689,51 Eur.

29. Pre úplnosť súd dodáva tak ako v mnohých iných rozhodnutiach týkajúcich sa toho istého žalobcu, že odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné posúdiť podľa Občianskeho zákonníka, keďže nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

32. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

35. Súd zastáva názor, že spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon možno vyvodiť aj z ich zaradenia do Občianskeho zákonníka. Akékoľvek pochybnosti v tomto smere zákonodarca odstránil zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Mcdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015. V zmysle neho vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení právneho predpisu, ktorého sú súčasťou, od účinnosti tohto právneho predpisu t.j. 1.5.2014 sa tieto novelizované ustanovenia vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

36. Ďalším argumentom pre aplikáciu Občianskeho zákonníka je skutočnosť, že vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy aj jej predmet, je potrebné túto zmluvu, ako to už súd uviedol, posudzovať podľa osobitného právneho predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva sa teda neposudzuje podľa Obchodného zákonníka, ale osobitného právneho predpisu. Pôsobnosť Obchodného zákonníka je upravená v § 261, kde v ods. 6 písm. d/ citovaného zákona (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) sa Obchodným zákonníkom spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov a ich záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad, keďže úverová zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

37. Navyše súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s ním aj na vyslovený názor o nutnosti aplikácie Občianskeho zákonníka aj vo veciach posúdenia odstúpenia od zmluvy pri spotrebiteľských zmluvách, ktorý bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 21Co 116/2013 zo dňa 15.4.2014 alebo 6Co 105/2013 zo dňa 10.12.2013. Súdny poukázali na to, že ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane úverov. Ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Citované ustanovenie sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo.

38. Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto s použitím § 54 ods. 1 OZ sa použije pre tento inštitút § 48 Občianskeho zákonníka.

39. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

40. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

41. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa pri odstúpení zmluva ruší od začiatku (ex tunc) a preto vzťah z nej je potrebné vyporiadať podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. K totožnému právnemu záveru dospeli súdy druhej inštancie v mnohých obdobných sporoch napr. Krajský súd v Prešove v rozsudku 7Co/199/2015 zo dňa 19.11.2015, 8Co/15/2013 zo dňa 16.12.2013, 6Co/2/2013 zo dňa 19.11.2013, 1Co/154/2014 zo dňa 8.10.2014, 3Co/221/2013 zo dňa 11.6.2014, 2Co/266/2013 zo dňa 26.5.2014 alebo Krajský súd v Trnave 11Co/47/2014 zo dňa 22.10.2014. Na podporu tohto záveru možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.6.2013, ktorý sa zaoberal sťažnosťou práve vo veci právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere a považoval ho za ústavne komorné a preto sťažnosť odmietol.

42. Ohľadom argumentácie žalobcu s poukazom na § 13 zákona č. 129/2010 Z.z. súd poukazuje na právny záver rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co/139/2015 zo dňa 28.9.2015, ktorý sa týka toho istého žalobcu, pričom súd druhej inštancie potvrdil právny názor o posúdení odstúpenia od zmluvy v zmysle Občianskeho zákonníka a ohľadom § 13 zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že toto ustanovenie je potrebné vnímať ako snahu zamedziť zneužívanie daného inštitútu spotrebiteľmi s cieľom vyhnúť sa plateniu úroku z istiny a preto zákonodarcu stanovil, že pri bezdôvodnom odstúpení od zmluvy spotrebiteľa musia zaplatiť veriteľovi okrem istiny aj úrok z nej a to odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať až do dňa splatenia istiny. Ide teda o osobitnú úpravu v ustanovení § 48 Občianskeho zákonníka upravujúcu účinky odstúpenia od zmluvy.

43. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

44. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi stranami vznikol za účinnosti vyššie citovaného vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa neho a nie podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Ku dňu omeškania žalovaného tak predstavuje 5,25% ročne a keďže žalobca sa domáhal vyššieho úroku z omeškania súd žalobu aj v tejto časti nad 5,25% ročne zamietol. K zániku zmluvy v dôsledku odstúpenia došlo uplynutím 7 dní odo dňa nasledujúcich po doručení listu (2.5.2014), sedemdnňová lehota uplynula 9.5.2014, preto úroky z omeškania súd priznal od 10.5.2014 v súlade so žalobou.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní úspech v pomere 83% a neúspech v pomere 17%, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 66%.

49. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.